

“La UdG està connectada a l’entorn; no és una torre de vori”

“El nou Campus de Salut serà la baula d’innovació i creixement més important de la demarcació de la primera meitat de segle”

“S’ha perdut una mica la identificació de Girona com a ciutat universitària; és una assignatura pendent”

Quim Salvi AL PATI DE LES ÀLIGUES DE LA UDG
QUIM PUIG.

A les portes d’unes noves eleccions, Quim Salvi enfila les seves darreres setmanes com a rector de la Universitat de Girona després de dos mandats seguits (2017-2021 i 2021-2025). La nova llei, la LOSU, que preveu un únic mandat de sis anys, no li permet tornar-se a presentar. “És bo que hi hagi una renovació perquè cada cop que hi ha unes eleccions és una oportunitat de millora per a la UdG”, afirma. Fem l’entrevista al seu despatx a l’edifici de les Àligues, des d’on es contempen unes bones vistes de la ciutat de Girona. Aviat, però, les haurà de deixar per tornar a les aules com a professor d’arquitectura de computadors.

Quines qüestions creu que defineixen el seu pas pel rectorat de la

UdG? Hem aprovat pel claustre el Model docent UdGXXI, que és el model educatiu que pensa i repensa com ha de ser la formació universitària i quins són els valors que s’ha d’emportar l’estudiant que passa per la UdG. Aquest procés no s’havia fet mai en la història de la universitat durant els seus 34 anys de vida. Una segona fita molt important és l’aportació de la UdG a l’hora de definir i acordar el nou Campus de Salut, que s’ubicarà annex al parc hospitalari Martí i Julià de Salt. Quan jo vaig començar no hi havia una entesa a nivell de territori i ara ja hi és. S’han definit els plans funcionals de la part assistencial i sanitària així com de la part universitària, de recerca i de transferència i s’ha integrat tot en un mateix projecte signat pel president de la Generalitat en un acte que es va fer amb presència dels alcaldes de Girona i Salt i jo mateix com a rector. Vam signar el compromís de país d’anar tots de la mà en un únic projecte. I això és una fita molt rellevant perquè serà la baula d’innovació i de creixement més important de les comarques gironines de la primera meitat del segle XXI. Hem plantat la llavor en un terreny que està adobat i regat i ara falta que es materialitzi. Però és molt important que totes les institucions estiguin alineades perquè això vol dir que s’acabarà fent; serà el 2030 o una mica més tard, però arribarà. Quins equipaments de la UdG s’ubicaran al nou Campus de Salut? Hi aniran les facultats de medicina i infermeria, que actualment són a Emili Grahit. Al nou campus de salut es construiran 47.000 m² d’equipament universitari, que inclou la part docent, que són medicina, infermeria i també els estudis de farmàcia. Per cert, aquest és un altre èxit d’aquest govern, que és haver gestionat l’acord institucional perquè la UdG programi un nou grau en farmàcia que estarà associat a una nova facultat que es materialitzarà en el nou Campus de Salut. Els estudis de farmàcia es podrien posar en marxa el curs 2027/28. Gestionarem la provisionalitat fins que ens puguem traslladar al nou campus. Finalment les facultats de medicina i infermeria deixaran enrere la situació de provisionalitat a Emili Grahit. Exactament. La UdG va viure una època de creixement important fins que va arribar la crisi econòmica del 2008-2009, que va suposar una aturada en la part d’inversió, i ara tenim una oportunitat magnífica per tornar a tenir un creixement espectacular. Alguna altra fita que consideri rellevant? Ho és el compromís comunitari que hem fet. Hem teixit una xarxa d’aliances amb institucions del territori realment important. La UdG no és la universitat només de la ciutat de Girona sinó de moltes viles, pobles i ciutats de comarques gironines. I això s’ha materialitzat en una fundació, Girona Regió de

Coneixement, que aglutina molts projectes d'innovació territorial. En els darrers tres anys hem aconseguit 16 milions d'euros per a projectes d'innovació territorial amb participació dels campus sectorials i moltes empreses que hi treballen. També s'han creat 24 càtedres arreu del territori. Això ha estat un canvi de filosofia i de sentiment dins del mateix territori. Cada cop més la UdG és demanada per engegar projectes d'innovació. De vegades es pensa que la universitat és com una illa, com una torre de vori, desconnectada de l'entorn i la UdG no és així de cap manera; és just el contrari. Això vol dir que cada cop hi ha més alumnes que trien la UdG com a primera opció? Hi ha diverses dinàmiques a tenir en compte. Hi ha més estudiants que escullen la UdG com a primera opció perquè la universitat ha anat augmentant en qualitat. Per exemple, la nostra activitat investigadora ha augmentat moltíssim i hem passat de 15 milions d'euros a 26 milions d'ingrés de recerca. La UdG també forma part d'una de les 64 aliances que hi ha a Europa i això vol dir que estem a l'elit de les relacions europees que propicien canvis dins de la mateixa universitat. I després hi ha altres factors que també són importants i que propicien que la gent vingui a estudiar a la UdG. Un és el cost de la vida. A Barcelona cada cop és més difícil viure-hi, de manera que Girona és una bona opció per a les famílies. Però a Girona també hi ha un problema de manca d'habitatge de lloguer. Què ofereix la UdG en aquesta línia? Hem reformat el servei d'allotjament universitari, de manera que oferim un servei més personalitzat. I tenim un projecte d'urbanització d'una nova residència d'estudiants en el qual la UdG ha fet el pla especial d'urbanització d'una parcel·la als boscos de Palau. Aquest projecte està entrat a l'Ajuntament de Girona i està en fase d'avaluació per part de l'àrea d'urbanisme del consistori. Esperem rebre llum verda d'aquest projecte en les properes setmanes o mesos per poder fer la licitació d'una nova residència d'estudiants. Hem de pensar que els grans projectes es couen a foc lent i requereixen temps. I en matèria de mobilitat, lligada al transport públic, quina és la situació? Això forma part d'un paquet que nosaltres anomenem ciutat universitària. Girona i la UdG som dues institucions molt agermanades. Hi ha alguns referents a nivell europeu, com la universitat de Cambridge i Cambridge i la universitat de Bolonya, on la ciutat i la universitat es confonen. I a Girona aquesta identificació havia existit fa un temps i es va anar perdent una mica; potser perquè la crisi econòmica va fer que no s'acabés materialitzant. I aquí tenim una assignatura pendent. Apostem per una ciutat universitària i hi estem treballant en el marc d'una comissió bilateral entre la UdG i la ciutat. Quant al transport públic, requereix moltes inversions. Fa falta per exemple una connexió amb les viles de la demarcació, i també més carrils bici. Hi ha diverses corones i totes són importants. N'hi ha una primera que seria la connexió de la UdG amb Girona-Salt, i després la influència de Girona de seguida arriba a Quart, Sarrià de Ter... Cal una integració urbana molt important entre tots aquests municipis perquè la xarxa de transport sigui cohesionada, semblant al que passa a l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquesta és una qüestió que reclamem que s'atengui. Com ha estat el finançament de la UdG aquests vuit anys? Hem fet moltes coses però se'n podrien fer moltes més; és una evidència. La situació en què estem de país no ajuda. En aquests vuit anys, si no recordo malament, només s'ha aprovat dos vegades el pressupost de la Generalitat. I he conegut cinc o sis consellers diferents. I tirar endavant grans projectes es necessiten temps i diners. Les universitats catalanes, i la UdG no és aliena a això, no hem recuperat el finançament que hauríem de tenir si ens remuntessin al finançament d'abans de la crisi del 2008. I aquesta és una reivindicació constant al govern de la Generalitat. De totes maneres, som una institució que en les adversitats ens sobreposem sempre. La resiliència de la comunitat universitària és espectacular. A quines situacions difícils ha hagut de fer front? En aquests vuit anys hem passat la pandèmia de la covid, que va ser un desastre humà de primer ordre. I la comunitat universitària es va sobreposar i en poques setmanes fèiem les classes en línia. El canvi digital que va experimentar la universitat va ser molt gran. I si hi ha una manca de finançament perquè no arriben prou recursos, els anem a buscar a Europa. De fet, durant aquests vuit anys, hem doblat la captació de finançament de recerca. Primer vam passar dels 15 de 18 milions d'euros; el 2024, a 26 milions i el 2025, els passarem. Però no deixa que si disposéssim del finançament adequat que necessitem com a administració pública podríem fer les coses més bé i poder donar un bon servei públic. Si ens comparem amb altres universitats del món que despunten com la nostra, doblen o tripliquen el finançament. Quin és l'estat de salut del català a la UdG? La gestió universitària s'organitza a través de comissions del Consell Interuniversitari de Catalunya. I hi ha una comissió, la de política lingüística, que presideixo jo com a rector de la UdG. Aquesta comissió va aprovar el pla d'enfortiment del català a les universitats, que és una estratègia d'increment de la presència del català a les

universitats. I bona part d'aquesta feina s'ha traduït en el pacte nacional per la llengua. Cada universitat ha desenvolupat un seguit de mesures per alinear-nos en aquestes accions que es demanen als pactes. I a la UdG se n'han fet diverses, de mesures, tot i que és la que està més alineada. La presència del català a la UdG és molt rellevant; per sobre del 80% en la major part dels graus. La UdG és una universitat catalana. El català és l'idioma majoritari amb molta diferència. Tenint en compte la presència del català a la UdG, sobta el conflicte que encara hi ha obert amb Gemma Geis arran del procés d'estabilització de la seva plaça, en què va denunciar la vulneració dels drets lingüístics. Ella ha anunciat que portarà el cas al Consell Europeu. La UdG va actuar correctament. Es va propiciar que la prova es pogués fer en català. Lamento que dues persones del tribunal fessin unes declaracions per les quals Geis es va sentir ofesa, però no han estat designades per mi sinó que han estat escollides a través d'un procés de selecció. Geis va presentar el cas a la Sindicatura de Greuges, que va fer dues recomanacions que la UdG ha atès i s'estan tramitant. Una d'aquestes recomanacions és que s'iniciés una acció de mediació, que la UdG ha instruït, de manera que ara hi ha una persona de la UdG que ha de mediar entre Geis i les persones del tribunal perquè es puguin trobar i pugui haver-hi una restitució del dany. Em sembla molt encertat aquest procés. I la UdG posa tots els instruments perquè es repari aquest dany. I l'altra qüestió que va demanar la Síndica és que es valorés l'oportunitat de gravar les sessions dels tribunals. Aquestes sessions no es graven perquè són obertes al públic. Gravar-les no és una pràctica habitual ni aquí en ni en cap altra universitat catalana. I ara mateix no es considera que sigui adequat fer-ho.

Publicat a:

-Setmanari Girona 31-10-2025, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/16-educacio/2589273-la-udg-esta-connectada-a-l-entorn-no-es-una-torre-de-vo-ri.html>